

Драги ми Смехурко,

Никак не видяхме как април измина. Майско слънце грейна. И заскача лудо моята дружина:

— На излет, на излет горе в планината! Че там са по-сладки смехът и играта!

Баба Цоцолана тоя зов подхвана и рече засмяна:

— Права дума думат моите юнаци. Сред планински въздух, сред китни дъбрави и стройни букаци човек подмладява. Затуй още утре, излет ще направим. Пригответе всички спортните премени! Утре заран рано елате при мене! Ядене ще вземем и път ще поемем къмто планината.